

Infoš

*Objevte
záhady, které
lidstvo trápí tisíce let*

Rady a typy: Žijte zdravě!!

Speciální příloha:

Loučení s redaktoři

Milí čtenáři,

máme pro Vás další a zároveň poslední letošní číslo našeho školního časopisu Infoš. V něm jsme se zaměřili především na **záhady**, které zná celý svět.

Protože je to však poslední číslo, které my redaktoři páté třídy vytváříme, rozšířili jsme ho také o rubriku **Žijte zdravě**. Rozhodně stojí za to ji přečíst.

A protože odcházíme do jiných škol, zavzpomínali jsme v několika bodech na naše dosavadní působení v ZŠ Lukavice.

Přejeme Vám příjemně strávený čas při čtení Infoše.

Redaktoři z 5. třídy

záhada Yetiho

Yeti je označení neznámého druhu dvounohého hominida, který se údajně vyskytuje v pohoří Himálají. Jeho existence nikdy nebyla spolehlivě prokázána nebo zdokumentována. Yeti je údajně až 2,5 metru vysoký chlupatý tvor podobný lidoopovi nebo pravěkému člověku.

označení

Samotné jméno tohoto tvora může být příčinou nejasností. Slovo yeti (které první objevitelé přinesli do Evropy a jímž je legendární lidoop obvykle označován) je totiž v jazyce šerpů obecný pojem pro "divoké horské zvíře" - a proto mnozí uvádějí, že "yetiho" mnohokrát pozorovali. Obvykle tak označují medvěda tibetského (kterému říkají dzuteh), takže pouze některá svědectví se skutečně týkají himálajského lidoopa. Pro něj mají šerpové jméno miteh, menší jedince nazývají thelma (teoreticky je tedy možné, že by se jednalo dokonce o dva různé druhy živočichů).

teorie o původu

Většina odborníků existenci tohoto tvora zpochybňuje, protože dosud nebyl podán vědecký důkaz (jímž by bylo např. odchycení živého jedince nebo odebrání vzorku tkáně). Pokud existenci yetiho připustíme, mohlo by se jednat například o Gigantopitheca. Jde o velkého lidoopa, jehož kosterní pozůstatky (především části čelistí) byly nalezeny v Číně a který vyhynul asi před 100.000 lety. Jinou možností je, že je to zástupce druhu Homo erectus neboli Pithecanthropus erectus, který se v evolučním postupu oddělil od linie následného Homo sapiens. Ten se vyskytoval v Africe, Asii i Evropě, avšak jeho popis se yettimu příliš nepodobá. Konečně je také možné, že jde o dosud zcela neznámý druh živočicha.

podobní tvorové

Zprávy o podobných tvorech s různými jmény pocházejí z mnoha končin světa, především z odlehlých, nepřístupných míst. Např. na území Severní Ameriky je podobný tvor známý jako bigfoot, přičemž jeho popis se od yettiho v určitých vlastnostech liší. Jeho velikost se odhaduje od 180 cm po 250 cm, barva srsti od šedé přes černou až po červenou. Podobný tvor se údajně vyskytuje také v Austrálii (yowie), ve střední Číně (jeren) nebo na Kavkaze (kaptar).

pozorování

Jeho existence je založena především na vyprávění obyvatel z okolí himálajského pohoří, kde se zprávy o tomto tvorů vyprávějí již po mnoho generací. Pro evropskou civilizaci ho objevil v roce 1899 anglický důstojník Laurence Waddell, když na jednom himálajském sedle objevil ve sněhu obrovský otisk bosého chlupatého chodidla. První fotografie yettiho stop pořídil v roce 1937 Frank Smythe, který na důkaz nadměrné velikosti k otisku přiložil horolezecký cepín. Většina odborníků se domnívá, že se jedná o poškozené či deformované otisky jiných zvířat, nicméně jiní odborníci tvrdí, že se může jednat o tvora, který prozatím není odborně popsán, ale jehož existence je možná. První sádrové odlitky stop udělali v roce 1972 američtí horolezci Jeffrey McNeely a Edward Cronin.

(vytvořil Dominik Brdíček)

pyramidy

Přesný počet egyptských pyramid není znám: některé jsou doloženy písemnými prameny a nebyly doposud objeveny či identifikovány, jiné už zcela zanikly; badatelé odhadují, že v současné době jich existuje přibližně sto. Do tohoto orientačního počtu jsou zahrnovány jak samotné pyramidy (s výjimkou satelitních), tak stavby, které sice byly jako pyramidy plánovány, ale nakonec byly dokončeny v podobě jiné (např. jako mastaba v případě Raneferefovy hrobky). Základem pyramid bývá zpravidla čtyřúhelník nebo trojúhelník, obecně to však musí být jakýkoliv polygon. To znamená, že pyramida má obvykle tři nebo čtyři strany. Tyto strany musí být trojúhelníkové. Konstrukčně nejjednodušší je udělat pyramidu na čtvercové. Základně, protože nevzniká problém spojit stěny do jednoho bodu. Tuto vlastnost má drtivá většina starověkých pyramid. V pyramidách se vybudovala bludiště proti zlodějům hrobek.

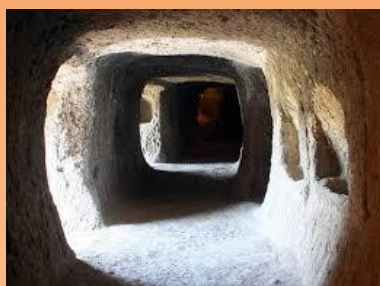
hrobka

Hrobka je stavba, určená pro uložení zesnulého. Pojmy hrobka, kaplová hrobka a hrob se v běžné řeči často používají synonymně, přesto mezi nimi existují drobné rozdíly: do hrobu se ukládají pouze ostatky po pohřbu žehem tedy urny, zatímco těla zemřelých při pohřbu do země se ukládají v rakvích ...

hrobka a kostra faraona

podzemní chodby

(vytvořil Tomáš Halbrštát)

mořské panny

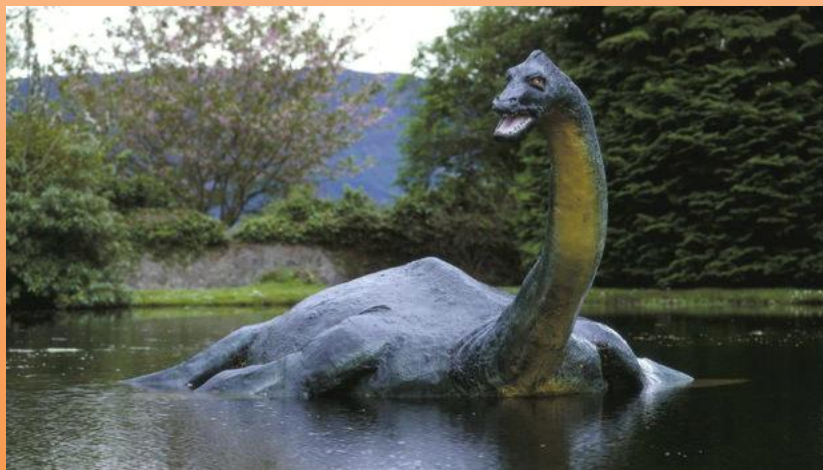
Existují mořské pany? Někteří si myslí, že jsou vymyšlené pro malé děti. Často bývají mylně nazývány **Sirény**. Jsou případy, kdy se lidé narodili se srotlým nohama do tvaru ocasu, ti však zemřeli po deseti letech. Někteří říkají, že měli být ve vodě a dožili by se delší doby života. Mořská panna, jak jí známe dnes, vznikla patrně ve **středověku**, často se znázorňuje jako žena sedící na skalisku.

VZHLED: Ženy tohoto národa byly údajně půvabná, nádherná stvoření, která lákala námořníky svou krásou do moře, kde je **utopila** nebo **sežrala**, aby získala duši, kterou ona sama neměla. Jejich horní část těla byla lidská, ale místo nohou měly rybí ocas. Všechny mořské panny ale **nebyly zlé**, vystupovaly spíš jako mocné kouzelnice, schopné ovládat mořské živly. Námořníci se často snažili mořské panny chytat a nutili je, aby jim splnili přání. **Muži** jsou na rozdíl od svých žen **ohybní** a **zlí**.

(vytvořila Stela Šrolerová)

Lochnesská příšera

Lochnesská nestvůra (také Lochnesská příšera, zkráceně Lochneska nebo Nessie) je záhadný živočich, který se údajně vyskytuje ve skotském jezeře Loch Ness. Podle hlášení pozorovatelů by měl být živočich 15–20 metrů dlouhý asi s třímetrovým krkem a výrůstkem v podobě rohu na hlavě. Někteří pozorovatelé uvádějí také dlouhé tmavé chlupy (žíně) na částech těla. O jeho výskytu se vedou dlouhodobé spory, stejně jako o přesném druhovém zařazení. Jisté však je, že jde o jeden z nejčastěji zkoumaných druhů záhadných tvorů

jméno

Místní obyvatelé tento druh většinou nenazývají jinak než Nessie nebo Ness, popřípadě Niseag (skotská gaelština). Ve vědeckém světě má jméno vytvořené Sirem Peterem Scottem *Nessiteras rhombopteryx*, což je název vzešlý z řečtiny a má znamenat Nesský div s ploutvemi tvaru kosočtverce. Jedná se o přesmyčku pro Monster hoax by Sir Peter S. (Monstrózní žert Sira Petera S) - Sir Peter tohoto tvora pojmenoval proto, aby jej včlenil do britské fauny, čímž mu zajistil ochranu, neboť mytické, nepojmenované a nedefinované zvíře není možno ve Velké Británii chránit zákonem; a zároveň si nechal "otevřená zadní vrátka", neboť z vědeckého hlediska je Pověsti o životě Ness a jiných vodních živočichů v tomto highlandském jezeře jsou známy již několik staletí. Vůbec nejstarší dochovaná zmínka pochází ze 6. století z díla o sv. Kolumbovi. Ten měl v roce 565 zachránit jednoho z Piktů, který byl napaden příšerou – a to kdesi u řeky Ness, tedy nikoli u jezera.

historie

Velkou vlnu zájmu o Lochnesku rozpoutal v roce 1871 článek D. Mackenzieho a od 80. let 19. století po 30. léta 20. století byly hlášeny stovky pozorování jezerního živočicha. Patrně nejtěsnější kontakt s živočichem byl ohlášen v roce 1933, když manželé projíždějící autem po pobřeží jezera museli zastavit, protože přes cestu se plazilo tmavé, tlusté tělo a nakonec

zmizelo ve vodě. I v dalších letech 20. století byla Lochneska několikrát nafilmována a fotografována (známá fotografie gynekologa R. K. Wilsona, otištěná v roce 1934 v Daily Mailu, byla podvrhem, jak dosvědčil před smrtí začátkem 90. let jeho přítel Ch. Spurling, jenž byl výrobcem nafocené hračky ze dřeva a plastu, viz foto v anglické verzi Wikipedie), ale žádný získaný dokument není natolik přesvědčivý, aby ho bylo možno uznat za bezesporný důkaz existence živočicha.

Od 60. let 20. století byla podniknuta řada pokusů o zachycení stopy živočicha různými fyzikálními přístroji. Pomocí sonaru byl důkladně prohledáván celý povrch jezerního dna. Na břehy jezera byly umístěny filmové kamery s nočním viděním, které byly automaticky spouštěny pohybem v zorném poli objektivu. Japonská expedice prohledávala vody jezera za pomoci miniponorky. Patrně největší akcí byl prakticky dvouletý monitoring jezera týmem televize BBC, pořádaný v letech 2002–2003. Žádný z těchto přístrojů však nepřinesl jasný

pokusy o vysvětlení

patrně nejčastěji uváděná teorie, která předpokládá, že živočich skutečně existuje, tvrdí, že jde o přežívající druh nějakého druhohorního plaza, patrně plesiosaury. Výskyt těchto druhohorních plazů byl prý potvrzen i ve sladkovodním prostředí a bylo by teoreticky možné, že v izolovaném skotském jezeře by mohli přežívat dodnes. Jezero je poměrně velké a hluboké (délka 38 km, šířka 3 km, hloubka až 230 m), je spojeno i s dalšími menšími jezery a nelze proto se stoprocentní jistotou vyloučit, že by i tak velký živočich mohl dlouhodobě unikat pokusům o ulovení. Vzhledem ke zmíněnému masovému nasazení špičkové techniky s negativním výsledkem je to však velmi nepravděpodobné.

Řada dalších vysvětlení vychází spíše z chyb pozorovatelů a uvádí jako možný zdroj pozorovaných jevů například hejna ryb nebo koberce vodních řas na hladině. Mohlo by se prý také jednat o tuleně, kteří se nějakým způsobem dostali do jezerních vod. Jiné vysvětlení říká, že by mohlo jít o potopený strom, který se díky rozkladným procesům náhle vynoří na hladinu.

S další teorií přišel italský geolog Luigi Piccardi, který tvrdí, že za podivnými úkazy připisovanými nestvůře je seizmická činnost. Jezero totiž leží na dodnes velmi činném geologickém zlomu Great Glen. Tato teorie by však vysvětlovala jen případy náhlého vzednutí hladiny a podivné zvuky. Na stranu zastánců příšery se v tomto případě postavil i britský geolog Roger Musson, který poukazuje na rozdílné časové údaje seizmické činnosti zlomu a hlášenými pozorováními. důkaz existence Lochnesky. popis na základě pouhé fotografie ploutve předčasný

(vytvořil Kristián Paštika)

Bermudský trojúhelník ?

Oblast bermudského trojúhelníku má především mezi příznivci **záhad a nevysvětlitelných jevů** pověst oblasti s údajně výrazně zvýšeným výskytem „záhadného“ **mizení lodí a letadel** nebo případy **lodí nalezených bez posádky** bez logického důvodu pro opuštění plavidla. Oficiální zdroje státní orgány, vědecké instituce, pojišťovny však nic takového nepotvrzují, neexistují ani oficiální statistiky, které by potvrdzovaly **zvýšený výskyt nehod neobvyklých** nebo **nevysvětlitelných**. Stává se, že se **lodě nebo letadla** vrátí zpět **ALE** bez posádky.

Zatím na tuto **ZÁHADU** nikdo nepřišel a nejspíše **nepřijde**.

(vytvořila Kristýna Kulhavá)

STONEHENGE

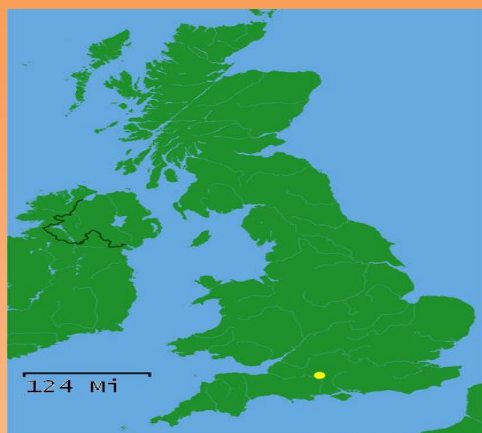
zajímavosti:

Roku 1910 Angličan Horatio Barber zkonstruoval letadlo a bylo velkým štěstím, když jeho zkušební pilot s tímto letadlem minul „**Stonehenge**“ a havaroval nedaleko. Větší kameny jsou v současnosti zalaty do betonu. Při stavbě byly kameny vsazeny do jam a utěsněny kamennou drtí. Avšak po obou světových válkách kameny následkem otřesů začaly vypadávat. Proto byli tehdejší archeologové nuceni rizikové kameny zabetonovat. I přesto však jeden z kamenů v roce 1963 spadl při velké vichřici. Při vykopávkách z roku 1920 byla pod jedním z kamenů nalezena láhev portského vína. Na štítku láhve byl vyznačen i rok a toto víno pocházelo z roku 1810. Zátka však shnila a většina vína vytekla. 30. ledna 2007 archeologové objevili poblíž **Stonehenge** zbytek vesnice. Tento objev vyvolal spekulace o tom, že **Stonehenge** mohlo sloužit jako pohřebiště pro tuto vesnici. Byla zde umístěna obdobná dřevěná kruhová stavba. V okolí byly také nalezeny nástroje a hroty šípů. Bylo vykopáno celkem osm domů, archeologové však věří, že jich celkem bylo alespoň 25.

funkce: Název „**Stonehenge**“ jistě pochází ze staré angličtiny, ale není známo, co přesně znamená.

Existují dvě hlavní teorie, které se liší pouze v druhé polovině názvu.

Stonehenge je největším britským monumentem a nejznámějším pozůstatkem doby bronzové. Léta byl považován za chrám Slunce, astronomický kalendář nebo za svatyni mrtvých předků. Teorií existuje řada, včetně té, že **Stonehenge** byl místem pro uctívání druidů, což jsou keltští kněží. Podle vědců je ale smysluplnější předpokládat, že spíše než místo pro uctívání, pozorování přírodních úkazů či léčení neduhů měl tento monument sloužit jako stavba pro setkávání lidí.

žlutý puntík na mapě je **Stonehenge**.

(vytvořila Adéla Hrušová)

Potála,

Buddhova Hora

Palác Potála se nachází na Červeném pahorku ve městě Lhasa, které je centrem Tibetské autonomní oblasti. Leží přibližně 3700 metrů nad mořem a je pojmenován podle mýtické hory Potalaka. Je nejen náboženským a politickým centrem celého regionu, ale také pokladnicí tibetského umění. Nalézají se zde obrovské množství historických památek - například 50 000 m² fresek, které zachycují tibetské náboženství i každodenní život obyvatel. Typické jsou tibetské strážní věže s čínskými palácovými síněmi Chanů, pro které jsou charakteristické tradiční trámy, sloupy, zlaté střechy a zapuštěné panely. První budovy byly vystavěny již v 7. století. V té době oblasti vládl král Songcän Gampo, který nechal u příležitosti své svatby s čínskou princeznou Wen-čcheng (dynastie Tchang) v roce 641 zřídit na pahorku takzvaný Rudý palác. Již v té době se jednalo o monumentální stavbu, která měla v devíti poschodích obsahovat 999 místností a 1000 síní k meditaci.

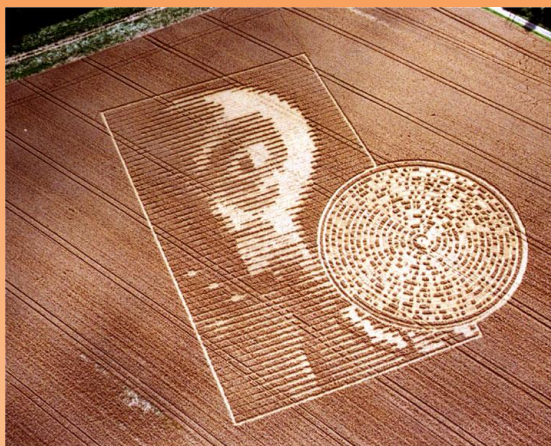

(vytvořila Lucie Kašparová)

Kruhy v obilí

Ze stručných zpráv ve starých kronikách vyplývá, že se lidé setkávali s čarodějnými kruhy již minimálně od 17. století. Systematický zájem a pokusy o vysvětlení příčin vzniku uvedeného jevu se datuje od 70. let 20. století, kdy v celém světě vznikly stovky organizací, které shromažďují dokumentaci o jednotlivých jevech s cílem objektivně posoudit možné příčiny jejich vzniku a především vyloučit ty jevy, kdy se prokazatelně jedná o zásah člověka.

V tomhle případě se jedná patrně o jeden z nejsložitějších vzorů, jaké jsme v případě kruhů z obilí viděli. Tenhle výtvar si vyžádal vskutku pořádnou preciznost. A objevil se jak jinak než přes noc! Je tohle opravdu ještě výsledek lidské činnosti?

(vytvořila Tereza Pokorná)

Machu picchu

Bájná pevnost Inků

O pevnosti Machu Piccu :

Riskantně usazená na horském rameni vysoko v **Andách**, zůstala ukryta po čtyři staletí, dokud nerozhrnul v roce **1911** zelený závoj džungle **Hiram Bingham**. Příkré schody vedou k žulovým svatyním, fontány a květiny zdobí obytné domy.

Machu piccu (výslovnost : Makču pikču) jsou ruiny předkolumbovského inckého kultovního města v peruánských **Andách**. Nacházejí se na horském sedle 400 metrů nad řekou **Urubamba** v nadmořské výšce 2430 m n m., asi 80 km severozápadně od **Cuzca**. Předpokládá se , že Machu piccu nechal postavit **Pachacútec Yupanqui** (1438 až 1472).

(vytvořila Michaela Hoffmannová)

žijme

zdravě!!

Kdy a jak se správně obléknout

Jestli chceme být zdraví, musíme se také správně oblékat. Např :
Když vidíme , že svítí slunce, **nemusí být vždy teplo**.

V lese :

Do lesa si neberte oblečení a boty, které se tam nehodí např :
boty s podpatkem nebo dlouhé sukně či šaty , mohli by jste
zakopnout nebo uváznout.

Co je **špatně** a co je **dobře**. Zkus to uhádnout :-)

Jaké oblečení se hodí na focení ? napiš :

pro dívky _____

a pro chlapce _____ .

Co nosíš do školy ? Spoj dohromady. :-)

tričko, které nosíš doma

košili

tepláky

rifle

špinavé roztrhané ponožky

šaty

holinky

(vytvořila Michaela Hoffmannová)

škodlivé látky

kouření

Kouření je činnost, při které je skrze spalování nějaké látky, nejčastěji tabák, nebo marihuana, uvolňován a následně vdechován či ochutnáván její kouř obsahující pevné částice. Tabák může být kouřen v cigaretách, existují ale i jiné způsoby, mezi které patří např. kouření dýmky, doutníku či vodní dýmky.

drogy

Návykové látky, drogy, fet, matro, zboží... Pojmy, které vzbuzují v naší společnosti už dlouhou dobu směsici emocí. Strach, odpor, zvědavost, zbožňování. Otázka, proč tomu tak je, vůbec nemá jednoduchou a jasnou odpověď. Stejně jako pocity, které drogy v krvi umí vyvolat, jsou naprosto různorodé, tak mnohoznačné jsou reakce společnosti vůči nim. Pravda se možná skrývá někde mezi oběma polarizovanými extrémy „zakázat, uživatele zavřít až zčernají“ a „jde o cestu k lepšímu, zajímavějšímu životu, kterou nám systém schválně zapovídá, abychom se od něj neodvrátili“.

škodlivé látky v potravinách

Během průmyslové výroby mnoha potravin se v nich objeví celá řada škodlivých látek.

První skupinu tvoří reziduální zbytky látek z hnojiv, herbicidů (látky proti plevelům), insekticidů (látky proti hmyzu), pesticidů (látky proti hlodavcům), postřiků v ovocnářství a dalších látek používaných v zemědělské výrobě polní, ale i z léků, hormonálních přípravků a jiných látek používaných v živočišné výrobě nebo toxinů ze špatného krmiva. (např. aflatoxin vyvolávající rakovinu jater).

(vytvořil Dominik Brdíček)

Sport

Hasičský sport

Hasičský sport, občas také požární sport, je oblast sportu, která úzce souvisí s hasičskými jednotkami, zvláště pak se sbory dobrovolných hasičů. Mezi disciplíny požárního sportu patří: běh na 100 metrů s překážkami, štafeta 4 × 100 metrů s překážkami, výstup do 4. podlaží cvičné věže, požární útok. Soutěží se v kategoriích muži, ženy, dorost a mladí hasiči. Soutěží se účastní jak členové dobrovolných hasičských sborů, tak profesionální hasiči. Oficiální pravidla hasičského sportu vydává generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky.

Fotbal

Fotbal(kopaná)je nejpobulárnějším kolektivním sportem na světě. Vznik dnešního fotbalu má kořeny v Anglii 16. století, kde při tamních středních školách vznikaly první fotbalové kluby. V ČR jsou fotbalové kluby sdruženy v Českomoravském fotbalovém svazu.

Lední hokej

Lední hokej, je týmový sport hraný na ledě. Je to jeden z nejrychlejších sportů na světě. Lední hokej vznikl koncem 19. století v Kanadě, ale brzy se rozšířil i do Evropy (hlavně severní a střední) a později částečně i do Asie. V ČR se hokejové kluby sdružují v Českém svazu ledního hokeje.

(vytvořil Tomáš Halbrštát)

Zdravé

recepty

Úžasný ovocný dortík bez mouky

Na malou dortovou formu:

250g tvarohu

4 lžíce kokosu

150g bílý jogurt

půlka citrónu

1 banán

lžička medu

2 domácí vejce

ovoce - borůvky, maliny

Recept na tvarohový dort

Veškeré suroviny bez ovoce – tvaroh polotučný nebo nízkotučný, bílý jogurt, banán, vejce, strouhaný kokos, vymačkanou citrónovou šťávu a med důkladně smíchejte.

Nalijte do máslem vymazané a kokosem vysypané dortové formy.

Pečte 15 min na 170 stupňů.

Posypte ovocem a pečte dalších 30 min na 150 stupňů.

Vyndejte a nechte vychladit v lednici.

Pokud byste chtěli ovoce i v dortu, přimíchejte část bobulovin přímo do těsta.

(vytvořila Lucie Kašparová)

Hlavní chod

Špenátová náplň: 2 ks cibule, 2 pol. lžíce oleje, 400 g špenátového protlaku mraženého, 1 kostka bílého tofu, 1 čaj. lžička solčanky, sůl (na dochucení), 4 stroužky česneku, 2 pol. lžíce lahůdkového droždí, 4 pol. lžíce sójové smetany

Bramborový knedlík plněný špenátem a tofu,

Na oleji podusíme nakrájenou cibuli, přidáme špenátový protlak a po rozmražení dusíme asi 3 minuty. Přidáme najemno nastrouhané tofu, necháme probublat, ochutíme, zjemníme smetanou a necháme vychladnout.

Bramborové těsto: 500 g brambor, 1 šálek polohrubé mouky, ½ šálku celozrnné mouky, 2 pol. lžíce lnu mletého, 1 čaj. lžička soli, mouka (na podsypání těsta), 1 kostka uzeného tofu, sójová omáčka shoyu (na ochucení)

Brambory ve slupce uvaříme doměkka, najemno nastrouháme, přidáme mouku, mletý len a sůl a vypracujeme stejnoměrné těsto.

Těsto rozdělíme na tři části, každou z nich na pomoučněném válu rozválíme na obdélníkový plát o tloušťce asi 3 mm, po vrchu rozetřeme špenát (ne až do kraje) a podél bližšího okraje uložíme nakrájené hranoly ochuceného uzeného tofu. Těsto pak opatrně zarolujeme směrem od sebe. Překlad těsta necháme vespod „rolády“.

Těsto na krajích spojíme a připravené knedlíky pomalu vaříme v osolené vodě s přídavkem oleje asi 16-18 minut. Po vyndání a mírném zchladnutí krájíme na plátky, které přelijeme podušenou cibulkou a případně zbylým špenátem.

(vytvořila Lucie Kašparová)

Salát z mrkve a červené řepy

Ingredience:

300 g červené řepy

150 g očištěné syrové mrkve

20 g pórků

20 g mražené nebo čerstvé bazalky (nebo sušené cca 7 g)

1,5 lžíce umeocta

1 lžička mletého kmínu

1 lžička koření „Horalka“

trochu mořské soli

1 lžíce panenského kmínového oleje

1 lžička sojové omáčky „Tamari“

roketa setá nebo třeba i řeřicha očištěné syrové

POSTUP :

Příprava salátu je velice jednoduchá a také i rychlá. Očištěnou mrkve i řepu na jemno nastrouháme. Zde upozorňuji , že to musí být doopravdy na jemno, tím pak výsledný salát dostane svou zvláštní vlhkost a objemnost. Obě složky není zatím potřeba míchat, to vše zvládneme pak v jednom kroku společně s kořením a bylinkou. Přidáme tedy koření, na jemno nakrájený pórek, který doporučuji po nakrájení krátce spařit vařící vodou, to především pro ty z vás, co mají již trávení oslabeno, jinak se spařovat nemusí. Salát v míse pokropíme umeoctem, přidáme bazalku, kmínový panenský olej a sojovou omáčku „Tamari“ a vše teprve nyní promícháme dvěma vidličkami.

(vytvořila Adéla Hrušová)

1. ročník								
Jsi každý den venku?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň šest kamarádů?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň dva sportovní kroužky?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Jíš ovoce a zeleninu?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Dáváš přednost šťávě před minerálkou?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
2. ročník								
Jsi každý den venku?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň šest kamarádů?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň dva sportovní kroužky?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Jíš ovoce a zeleninu?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Dáváš přednost šťávě před minerálkou?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
3. ročník								
Jsi každý den venku?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň šest kamarádů?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň dva sportovní kroužky?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Jíš ovoce a zeleninu?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Dáváš přednost šťávě před minerálkou?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
4. ročník								
Jsi každý den venku?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň šest kamarádů?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň dva sportovní kroužky?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Jíš ovoce a zeleninu?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Dáváš přednost šťávě před minerálkou?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
5. ročník								
Jsi každý den venku?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň šest kamarádů?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Máš alespoň dva sportovní kroužky?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Jíš ovoce a zeleninu?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE
Dáváš přednost šťávě před minerálkou?	ANO	NE		ANO	NE		ANO	NE

Loučení s pátáky

Vzpomínky na školní léta
v ZŠ Lukavice

V 1.třídě nás bylo 13 měli jsme paní učitelku Goňovou. Ve 2.třídě paní učitelku Hubálkovou se kterou jsme byli ještě 2 roky. Ve 3.třídě odstoupili Ondra a Štěpán.

Školu jsme si moc užili. Pak nastoupila skvělá pátá třída čekalo nás hodně povinností. Užili jsme si například Mikuláše ve škole, předtančení a organizovali jsme baterkohraní.

1.třída

V první třídě nás měla paní Goňová. Naučila nás spoustu věcí např. přinesla štafle když jsme se učili písmeno A. 1.třída byla zábava.

2.třída

Jako třídní učitelku jsme měli paní Hubálkovou. Druhá třída byla o něco těžší než první. Už jsme uměli číst, psát a počítat mnohem lépe než v první třídě.

3.třída

Třetí třídu jsme opět začali s paní Hubálkovou. Byli jsme i na Dolní Moravě ve vodním centru. Byla to zábava. Po vánočních prázdninách se k nám do třídy nevrátil jeden spolužák:(.